

Miercuri, 8 Iulie, 2026

†) Sf. Mc. Epictet preotul și Astion monahul; Sf. Mare Mc. Procopie și mama sa, Sf. Mc. Teodosia

1 Corinteni 2

⁹ ci precum este scris: Pe cele ce ochiul nu le-a văzut și urechea nu le-a auzit și la inima omului nu s'au suit, pe acelea le-a gătit Dumnezeu celor ce-L iubesc.

¹⁰ Nouă însă ni le-a dezvăluit Dumnezeu prin Duhul Său, fiindcă Duhul pe toate le cercetează, chiar și adâncurile lui Dumnezeu.

¹¹ Căci cine dintre oameni le știe pe cele ale omului, în afară de duhul omului, care este în el? Așa și cele ale lui Dumnezeu, nimeni nu le-a cunoscut, în afară de Duhul lui Dumnezeu.

¹² Dar noi nu duhul lumii l-am primit, ci Duhul Cel de la Dumnezeu, ca să cunoaștem cele prin har dăruite nouă de Dumnezeu;

¹³ pe care le și grăim, nu în cuvinte învățate din înțelepciunea omenească, ci în cuvinte învățate de la Duhul Sfânt, pe cele duhovnicești supunându-le spre judecată celor

ce sunt duhovnicești¹.

¹⁴ Omul firesc însă nu primește pe cele ce sunt ale Duhului lui Dumnezeu, căci pentru el sunt nebunie și el nu le poate înțelege, fiindcă ele se judecă duhovnicește;

¹⁵ cel duhovnicesc însă pe toate le judecă, dar el nu-i să fie judecat de nimeni;

¹⁶ căci cine a cunoscut gândul Domnului, ca să-L învețe pe El? Noi însă avem gândul² lui Hristos.

1 Corinteni 3

¹ Și eu, fraților, n'am putut să vă

¹Ultima frază, text dificil: dând lucrurile duhovnicești spre dezbateră oamenilor duhovnicești. Alte traduceri: alăturând – asemănând, comparând – pe cele duhovnicești cu cele duhovnicești; lămurind lucruri duhovnicești oamenilor duhovnicești; exprimând realități – adevăruri – duhovnicești în termeni duhovnicești. Formularea de față, în acord cu contextul, e întregită și luminată de următoarele două versete.

²În sensul de: gândirea, mintea, inteligența, rațiunea.

vorbesc ca unor oameni duhovnicești, ci ca unora trupești, ca unor prunci întru Hristos.

² Cu lapte v'am hrănit, nu cu bucate, căci încă nu erați în stare; și nici chiar acum nu sunteți în stare,

³ fiindcă sunteți încă trupești. Atâta vreme cât între voi există invidie și ceartă și dezbinări, nu sunteți oare trupești, și nu după firea omenească vă purtați?

⁴ Când unul zice: Eu sunt al lui Pavel!, iar altul: Eu sunt al lui Apollo!, oare nu sunteți oameni trupești?

⁵ Ei bine, ce este Apollo? dar Pavel, ce este?: Slujitori prin care voi ați crezut, și după cum i-a dat fiecăruia Dumnezeu.

⁶ Eu am sădit, Apollo a udat, dar Dumnezeu a făcut să crească.

⁷ Așa că nici cel ce sădește e ceva, nici cel ce udă, ci Dumnezeu, Cel ce face să crească.

⁸ Cel ce sădește și cel ce udă sunt una, dar fiecare-și va primi plata după osteneala sa.

Matei 13

³¹ O altă parabolă le-a pus înaintea, zicând: „Asemănatu-s'a împărăția cerurilor cu grăuntele de muștar pe care l-a luat un om și l-a semănat în țarina sa.

³² Acesta este mai mic decât toate semințele, dar când a crescut este mai mare decât toate legumele și se face pom, încât vin păsările cerului și se sălășluiesc în ramurile lui”.

³³ Le-a spus o altă parabolă: „Asemănatu-s'a împărăția cerurilor cu aluatul pe care l-a luat o femeie și l-a ascuns în trei măsuri de făină, până ce s'a dospit toată”.

³⁴ Pe toate acestea le-a grăit Iisus mulțimilor în parabole, și fără parabole nimic nu le grăia,

³⁵ ca să se plinească ceea ce s'a spus prin profetul care zice: **În parabole îmi voi deschide gura, spune-voi pe cele ascunse de la'ntemeierea lumii.**

³⁶ Atunci, lăsând mulțimile, a venit în casă; și ucenicii Lui s'au apropiat de El, zicând: „Lămurește-ne parabola neghinei din țarină”.³

³ *Sfânta Scriptură* versiune diortosită după *Septuaginta*, redactată și adnotată de Mitropolit Bartolomeu Valeriu Anania

Împărăția se aseamă-nă cu un grăunte de muștar și cu drojdia. Micul grăunte de muștar crește și se face un pom mare; drojdia pătrunde întreg aluatul frământat și îl dospește. Aici este închipuită, pe de o parte, Biserica, ce era alcătuită la început doar din Apostoli dimpreună cu alți câțiva oameni, iar apoi a crescut și a devenit numeroasă, pătrunzând întreaga omenire; iar pe de alta, viața duhovnicească, așa cum se înfiripă ea în om. Primul ei grăunte e hotărârea omului de a se mântui plăcând lui Dumnezeu, după îndreptarul credinței în Domnul Mântuitorul. Această hotărâre, oricât ar fi de puternică, seamănă cu un grăunte mic. La început, ea cuprinde numai conștiința și voința omului; pornind de aici se dezvoltă mai apoi întreaga lucrare a vieții duhovnicești. Ea sporește în mișcări și în putere, iar cu privire la suflet, începe să pătrundă toate puterile acestuia – mintea, voința, simțirea –, pe care le umple, „dospindu-le” în duhul său; pătrunde, de asemenea, întreaga alcătuire a firii omului – și trupul, și sufletul, și duhul, în care

⁴ Sfântul Teofan Zăvorâtul, *Tâlcuiri din Sfânta Scriptură pentru fiecare zi din an*.